

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0490

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS-3824/835.3/2-2014

V Praze dne 4.5. 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, kterou podal vietnamský státní občan
r. j – Vietnam, trvale byt

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Žadatel podal dne 27.12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 19.3. 2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra žadatele v rámci usnesení o přerušení správního řízení ze dne 11.12. 2014 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo, že správní řízení zahájilo podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Zároveň byl žadatel správním orgánem vyzván, aby mu ve lhůtě stanovené v předmětném usnesení zaslal v něm konkrétně specifikované dokumenty a vyjádření. Žadatel tak učinil, resp. správnímu orgánu ve lhůtě mu stanovené požadované doklady a vyjádření zaslal.

36

Ve správním řízení vyšly najevo následně popsané skutečnosti. Žadatel přicestoval do ČR v roce 1979, v letech 1980 až 1985 studoval na VŠCHT v Pardubicích, kde v roce 1985 získal titul Ing. V téže roce nastoupil do zaměstnání do státního podniku, kde působil až do roku 1992. Dne 6.6. 1990 mu byl na území ČR povolen trvalý pobyt. V roce 1992 začal podnikat coby OSVČ s předmětem podnikání výroba, obchod a služby. Již v roce 1986 uzavřel manželství s českou státní občankou, se kterou se jim mimo manželství v roce 1983 narodil první syn. Z manželství se pak v roce 1987 narodil jejich druhý syn. Oba synové, žijící v České republice, jsou českými občany po matce, po otci zároveň vietnamskými státními občany.

V průběhu správního řízení bylo pak zjištěno, že žadatel splňuje podmínku stanovenou k udělení státního občanství ČR v § 7 odst.1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, když má v ČR povolen trvalý pobyt po dobu delší pěti let a po tuto dobu se zde převážně zdržuje.

Pokud jde o podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst.1 písm. b) citovaného zákona, tedy podmínku pozbytí dosavadního státního občanství, její splnění se s odkazem na ust. § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, nevyžaduje.

Žadatel splňuje také podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst.1 písm. c) citovaného zákona, neboť výpisem z trestního rejstříku vyžádaného správním orgánem z moci úřední bylo prokázáno, že nebyl v posledních pěti letech (ani nikdy předtím) pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Z protokolu o pohovoru z českého jazyka, uskutečněného na příslušném úřadu podle vyhlášky MŠMT č. 137/1993 Sb., vyplynulo že žadatel splňuje rovněž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.d) předmětného zákona, když řádně prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nesplňuje podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.e) dotčeného zákona, neboť porušoval právní předpisy na úseku zdravotního pojištění. Jak z registračních údajů, tak i z vyúčtování zdravotního pojištění, vyžádaných správním orgánem od žadatele, totiž vyplynulo, že po většinu doby od povoleného trvalého pobytu v ČR nehradil povinné zdravotní pojištění v měsíční zákonné lhůtě, v některých letech jej dokonce neplatil vůbec, čímž mu vznikaly každoroční dluhy v řádech několika tisíců korun až do výše přesahující částku 20.000,- Kč, a s tím související penále, a to až do května roku 2014. Ani poté však nehradil povinné měsíční zálohy včas, kdy mu až do konce daného roku vzniklo další penále, byť tentokrát v marginální výši 423,- Kč. Uvedenou podmínku lze pak s odkazem na ust. § 11 odst.4 citovaného zákona prominout takové fyzické osobě, jejíž případ by byl shledán hodným zvláštního zřetele. Správní orgán však dospěl k závěru, že u žadatele se o takový případ nejedná. Žadatel porušoval právní předpisy upravující povinné zdravotní pojištění po dlouhá léta, a to i v době, kdy již měl podánu žádost o udělení státního občanství České republiky, navíc stran jeho dluhů se rozhodně nejednalo o zanedbatelné částky. Proto se správní orgán rozhodl mu předmětnou podmínku neprominout a v důsledku toho mu české státní občanství neudělit.

K tomu se doplňuje, že na udělení státního občanství České republiky nikdy nebyl a není právní nárok, což ve svém důsledku znamená, že žadateli nemusí být vyhověno, i kdyby splňoval veškeré zákonem stanovené podmínky k udělení státního občanství České republiky. Tím spíše nemusí být vyhověno žadateli, který některou z těchto podmínek nespĺňuje, byť by splňoval některý ze zákonem stanovených důvodů pro její případné prominutí, což však, jak výše uvedeno, není žadatelův případ.

Za těchto skutečností nebylo žadateli státní občanství uděleno a rozhodnuto bylo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy